

РЕШЕНИЕ

№ 487

гр. Стара Загора, 14.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, IX-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен Чиликов

при участието на секретаря Нели П. Г.а
като разгледа докладваното от Росен Чиликов Административно наказателно
дело № 20235530202011 по описа за 2023 година

Обжалвано е наказателно постановление №24–2300117 от 29.05.2023
година на Директора на дирекция „Инспекция по труда,, град Стара Загора.

Жалбоподателят недоволен от наложеното му имуществена санкция
моли съда да я отмени. Мотивира се че не е извършено административно
нарушение, неправилно е приложен материалния закон.

В с.з. чрез адвокат Д. поддържа жалбата и моли съда да отмени
наказателното постановление.

Въззиваемата страна чрез юрисконсулт м взема становище, че жалбата е
неоснователна и моли съда да потвърди наказателното постановление, като
претендира и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства установени с доказателствени
средства – писмени, показанията на свидетелите – преценени по отделно и в
тяхната съвкупност и като извърши цялостна проверка на акта за
установяване на административно нарушение и наказателното постановление,
след обсъждане становищата на страните съдът приема за установено
следното:

Жалбата е подадена в срок и от субект имащ право на жалба, поради
което и на основание чл.59, ал.2 ЗАНН съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административно-наказващият орган в обстоятелствената част на наказателното постановление е приел за установено, че при извършена проверка на 23.04.2023 г. в 02.49 часа на обект Дискоотека в град Стара Загора на ул. „Княз Борис,, №93 стопанисван от „Ин Финити 2021,, ООД град Стара Загора жалбоподателят „Ин Финити 2021“ ООД в качеството си на работодател приема на работа В.С.С, който сервира на клиенти без преди това да сключи с нея писмен договор.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на св. С. А. /актосъставител/, св. Р. В., св. С. С., граждански договор, декларация, договор за наем, протокол за извършена проверка , които от части кореспондират с показанията на св. И. Д, В. Д.

При така посочената фактическа обстановка, която се потвърждава по несъмнен и безспорен начин от цитираните доказателствени средства административно-наказващият орган правилно и законосъобразно е приел, че е нарушен чл.61, ал.1 КТ и на основание чл.414, ал.3 КТ е наложил имуществена санкция в размер на 1 500 лева.

Жалбоподателят „Ин Финити 2021,, ООД град Стара Загора има качеството на работодател по смисъла на параграф 1 т.1 от КТ.

В конкретния случай към момента на проверката лицето В Д /както и други лица/ е предоставял работна сила /наемен труд/ за другиго - „Ин Финити 2021,, ООД в качеството на работодател с всички елементи от съдържанието на трудовото правоотношение /чл. 66, ал.1 КТ/. Основание за този извод дават следните обстоятелства :

Полагането на наемен труд /предоставянето на работна сила/ от страна на работник за работодател – изпълнявана е трудова функция в Дискоотека, заведението е било в работен режим, имало е клиенти, те са били обслужвани, Определено е място на работата, Определен характер на работа /декларация, показания на свидетелите В., А., С./, трудът се предоставя от работника възмездно – срещу възнаграждение/декларация/.

Следователно при наличието на всички елементи от съдържанието на трудовото правоотношение и при предоставяне на работната сила от страна на В. Д за „Ин Финити 2021,, ООД съдът приема, че се касае за трудови правоотношения между работник и работодател.

Тези правоотношения следва да се уреждат като трудови правоотношения по силата на чл.1, ал.2 КТ чрез сключването на трудов договор в съответната писмена форма. Това налага и сключване на трудов договор в писмена форма преди постъпване на работа на работника, изпращане на уведомление до съответната ТД на НАП за регистриране на сключения договор съгласно императивните изисквания на чл.62, ал.3 КТ.

Работодателят и жалбоподател в настоящото производство не се е съобразил с тези свои задължения и не е изпълнил абсолютната и безусловна забрана за допускане до работа на работник без сключен трудов договор в писмена форма, с което е нарушил чл.61, ал.1 КТ.

Нарушението по чл.61, ал.1 КТ е от категорията на формалните административни нарушения – в състава му не са обхванати съставомерни обществено опасни последици, съставомерен резултат. Същото е било извършено към момента на проверката на 23.04.2023 година и всички последващи действия не могат да го заличат.

Възражението, че работникът В. С е работил на граждански договор е неоснователно.

В представения граждански договор е посочено, че е сключен на 31.03.2023 г.

Посочената дата на сключване на договора е из цяло компрометирана относно достоверността и съдът не я приема за действителна.

Посоченият договор с дата предхождаща проверката към момента на проверката 23.04.2023 г. не е представен на проверяващите, макар да се твърди от жалбоподателя, че е съществувал. В декларацията по чл.402 КТ подписана в деня на проверката лично от св. В. Д също не е отразено, че работи по граждански договор, а е посочено че същият помага еднократно.

Следователно този извод от една страна подкрепя показанията на свидетелите В. и А., а от друга страна противоречи на показанията на свидетелите Д и В. Д дадени в с.з. относно наличието на сключен граждански договор.

Показанията на свидетелите А., В, С. и декларацията по чл.402 КТ водят до единствено възможния извод, че към момента на проверката /23.04.2023 г./ граждански договор сключен на 31.03.2023 г. не е бил сключен и наличен, а

същият е изготвен пост фактум.

В обобщение въз основан на направеният анализ на доказателствения материал и направените изводи съдът приема, че към момента на извършената проверка на 23.04.2023 г. лицето В. Д е работил без сключен писмен договор, с което е осъществен и състава на претендираното административно нарушение по чл.61, ал.1 КТ.

При така установеното и доказано административно нарушение административно-наказващият орган не е имал алтернатива за приложението на имуществената санкция по чл.414, ал.3 КТ.

Същата е наложена при превес на смекчаващите вината обстоятелства като са съобразени всички обстоятелства съгласно чл.27, ал.2 ЗАНН, съобразена е санкцията с тежестта на нарушението, с обществената опасност и с целите на чл.12 ЗАНН и няма основание за намаляване на наложената имуществена санкция.

Разпоредбата на чл.415В, ал.2 КТ по същество изключва маловажността на административните нарушения по чл.61, ал.1 КТ.

При извършената служебна проверка съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения.

АУАН е съставен при стриктно спазване на изискванията на чл.40-чл.43 ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено от компетентно длъжностно лице.

В обстоятелствената част на наказателното постановление са изложени всички факти и обстоятелства релевантни за състава на административното нарушение, с което е удовлетворено изискването на законодателя в чл.57, ал.1 т.5 ЗАНН. Административното нарушение е конкретизирано по време, място, начин на извършването му.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна, а наказателното постановление следва да се потвърди.

Направеното искане от процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно.

Съгласно чл.63Д, ал.3 ЗАНН във вр. с чл.37, ал.1 ЗПП във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ и чл.143, ал.3 АПК с оглед

фактичестката и правна сложеност на делото в полза на въззиваемата страна следва да се определят и присъдят разноси за юрисконсултско възнаграждение с оглед фактичестката и правна сложеност на делото в размер на 120 лева, които да се заплатят от жалбоподателя, поради неоснователност на жалбата.

Водим от горните мотиви съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №24–2300117 от 29.05.2023 година на Директора на дирекция „Инспекция по труда“, град Стара Загора, с което е наложена имуществена санкция в размер **на 1 500** лева на „Ин Финити 2021“, ООД, със седалище и адрес на управление град Раднево, ул. „Митьо Станев“ №2, ЕИК № 206376762.

ОСЪЖДА „Ин Финити 2021“, ООД да заплати на ИА Дирекция „Инспекция по труда“ град Стара Загора разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 /сто и двеста/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд град Стара Загора в 14 дневен срок от съобщението на страните.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____